

แบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ ปีการศึกษา 2563

ด้าน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ประเด็น การบูรณาการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์

ของชมรมพุทธศาสตร์ โรงพยาบาลราชวิถี

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แพทย์หญิงทัศนีย์ กิตอำเนวพงษ์
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/หน่วยงาน รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ศูนย์แพทยศาสตรชั้นคลินิก
โรงพยาบาลราชวิถีและสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก แพทย์หญิงกรทิพย์ ผลโภค คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/หน่วยงาน
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ศูนย์แพทยศาสตรชั้นคลินิกโรงพยาบาลราชวิถีและสถาบัน
สุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง
บทบาทหน้าที่ ประธานชมรมพุทธศาสตร์ โรงพยาบาลราชวิถี ทำหน้าที่สืบสาน ดูแล และ
ส่งเสริมงานด้านพระพุทธศาสนา เป็นศูนย์กลางของบุคลากร โรงพยาบาลราชวิถี ตลอดจนผู้ป่วย
ที่ต้องการสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ชมรมพุทธศาสตร์ มีกิจกรรมส่งเสริมงานด้านพระพุทธศาสนา เช่น งาน
บุญ งานกุศล การปฏิบัติธรรม นั่งสมาธิและวิปัสสนาแก่ชาวราชวิถี จัดหาพระภิกษุสงฆ์ และ
ผู้ทรงคุณวุฒิมาสอนธรรมะ จัดกิจกรรมทางพิธีสงฆ์ และพิธีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ให้แก่
โรงพยาบาลราชวิถี
4. เรื่องที่เล่า
การบูรณาการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ ของชมรม
พุทธศาสตร์ โรงพยาบาลราชวิถี
5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า
เนื่องจากเป็นสถาบันผลิตแพทย์ การเป็นครูแพทย์ นอกจากวัตถุประสงค์ที่จะผลิตแพทย์ที่มี
ความรู้แล้ว แพทย์จะต้องประกอบด้วยคุณธรรมและจริยธรรมที่ดี การสอนคุณธรรมจริยธรรมนั้นเป็น
การสอนที่ยากมากในห้องเรียน อันหนึ่งก็คือการปฏิบัติให้ดู เรื่องของคุณธรรมหรือธรรมแห่งความดีนั้น
หลักการเบื้องต้นนั้น จะประกอบด้วย การมีศาสนาเป็นองค์ประกอบ ทุกศาสนาสอนให้ทุกคนเป็นคนดี
ในแง่ของศาสนา ทุก ๆ ศาสนาดำรงกันแล้วจะประกอบด้วยการสอนให้มีความซื่อสัตย์สุจริต สอนให้มีความ
เห็นอกเห็นใจผู้อื่น การเสียสละ สิ่งเหล่านี้การที่นักศึกษาแพทย์ได้มีการสัมผัสในพระพุทธศาสนา
นั้น แม้ไม่ได้ศึกษาธรรมะอย่างลึกซึ้ง แต่สามารถนำหลักการเบื้องต้น เช่น การรักษาศีล การเสียสละ การ
ที่มีความสุขจากการให้ทาน ล้วนแล้วทำให้เขามีจิตใจที่อ่อนโยน พร้อมมีความสุขในการให้ได้

6. ความรู้เดิม (วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้) ได้นำมาปรับใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างไรในกระบวนการดำเนินงาน ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรคหรือปัญหาในการดำเนินงาน และแนวทางแก้ไข

แนวทางการนำพระพุทธศาสนามาใช้กับเด็กยุคใหม่ คือ การส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมการฟังธรรม เพื่อเป็นการฝึกจิตใจให้สงบ เป็นการพัฒนาตนเองทางด้านจิตใจ การฝึกใจให้มีความอ่อนโยน พร้อมทั้งจะเปิดใจรับฟังผู้อื่น เป็นสิ่งที่เราอาจจะต้องให้เขารู้จักการให้ ซึ่งหลักการเบื้องต้นคือ เรื่องของการเสียสละ การมีส่วนร่วม การทำความดี สิ่งเหล่านี้ถ้าหากผู้ทำทำแล้วเกิดความสุขในใจ รู้ว่าสิ่งที่ทำนั้นเกิดประโยชน์กับผู้อื่น และเขาสามารถได้รับความสุขอันนั้น ก็จะทำความดีอันนั้นคงทนและถาวรต่อไปได้

บางครั้งนักศึกษาแพทย์ชั้น ward ก็จะมีตั้งแต่ การส่งรายงาน การอยู่เวร การเตรียมตัวสอบ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยให้เกิดความเครียดทั้งหมด แต่ถ้านักศึกษาฝึกใจให้ทำงานตามหน้าที่ พร้อมกับทำให้เข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ทำเพราะความอยาก หรือไม่ได้ทำเพื่อสอบผ่านเพียงอย่างเดียว การทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ผู้ป่วยหลุดพ้นจากโรคภัยไข้เจ็บ อันนี้ถือเป็นกำลังใจ หรือผลลัพธ์ที่ทำให้ใจเขาเป็นสุข แต่ปัจจุบันนักศึกษาแพทย์เต็มไปด้วยความเครียด ต้องไปพบกับจิตแพทย์ หรือจะไปพบด้วยความกังวล หดหู่ เป็นเพราะนักศึกษาไม่เข้าใจ สิ่งที่เขาทำนั้นทำเพื่ออะไร ในศาสนาสอนให้ทุกคนเป็นคนดี ในชีวิตมนุษย์ทุกคนนั้นเกิดมาก็ต้องตาย แต่สิ่งที่ยังคงอยู่ได้ก็คือความดี

การที่จะฝึกนักศึกษาแพทย์ 1 ท่านในแต่ละรุ่นให้มีคุณธรรมจริยธรรมนั้น คือนักศึกษาจะต้องเรียนรู้ความสุขจากความดี หรือความดีที่ได้มาจากการกระทำของตนเองทุกวัน แม้ว่าจะเหนื่อยแค่ไหน ถ้ามีความสุขใจ สิ่งเหล่านั้นก็จะสร้างกำลังใจให้การสร้างความดีต่อไป และเป็นแพทย์ที่มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีต่อไปในอนาคต

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และความรู้ใหม่ที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

จากกิจกรรมของชมรมพุทธศาสนา ด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาแพทย์ เมื่อเราทำงานมาถึงจุดๆ หนึ่ง ถ้าเราเคารพและเห็นคุณค่าของผลงาน และศรัทธาในการที่ทำ และสิ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น สิ่งนั้นนับว่าเป็นคุณค่าของงานที่สำเร็จ สิ่งที่ยึดมั่นตลอดมา คือ ต้องมีความตั้งใจที่บริสุทธิ์จริงๆ มีสติและปัญญาที่จะแก้ไขปัญหาค้างๆ เพราะว่าการฉ้อที่เราเผชิญกับปัญหานั้น แล้วเราควบคุมอารมณ์สติไม่ได้ เราก็จะเหมือนตกทุกข์ได้ เราจะต้องใช้ขันติ และมีการให้อภัยกับผู้อื่นเสมอ การเป็นครูแพทย์ หรือครูกิจกรรมนั้น บางทีเราก็จะต้องเผชิญกับปัญหาค้างๆ มี บางทีก็ต้องสิ่งที่เราต้องเผชิญ เมื่อผ่านมันไปได้ก็ทำให้มีความสุข

ธรรมะที่เราคุ้นชิน คือ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา เราอยากได้อย่างไรก็ต้องทำกับผู้อื่น เราต้องการการอ่อนน้อมจากผู้อื่น เราก็ต้องมีจิตใจอ่อนโยนกับเขาด้วยเช่นกัน การเป็นแพทย์ที่ดีนั้นจะต้องประกอบด้วยจิตใจที่มีคุณธรรมและจริยธรรม